

# Markéta Šichtařová: Co mají společného klimaalarmismus, #metoo, fanatický genderismus, a rouškování?

- CZ24 News | 5. července 2020

V poslední době kam se hnu, tam se moje myšlenky obrací ke známému a děsivému „myšímu experimentu“. Jen pro připomenutí:

John B. Calhoun (1917-1995) byl americký behaviorální vědec známý pro svá studia hustoty obyvatelstva a jeho vlivu na chování lidí. A protože jaksi není dáno v rámci jednoho vědeckého života zachytit a vymodelovat chování několika generací lidí, své experimenty prováděl na myších. Z toho, co v 60. a 70. letech minulého století zjistil, mrazí. Podle všeho příliš dokonalý život zabíjí.

**Vědec zavřel nebohé hlodavce do klece, kde jim poskytl vše, po čem taková myš může toužit:** neomezené množství potravin i vody, zákaz vstupu jejich přirozených nepřátel, optimální teplotu, veterinární dohled a tak dál a dál.

**Když to hodně zkrátím: Zpočátku šlo všechno dobře.** Jen co myši pochopily, že se ocitly v Edenu, začaly se oddávat sexuálním radovánkám a množit se a množit. Jenomže pak to vzalo podivný obrat. Z ničeho nic se myši začaly množit méně. Starší přestaly být v podmínkách hojnosti ochotné obětovat trochu svého pohodlí mladým, a mladí zase byli nezocelení jakoukoliv nepohodou, takže chování okolí je doslova psychicky zlomilo.

**Namísto toho, aby se mladá generace snažila zapadnout do prostředí a najít si v myší hierarchii své místo, stala se z nich podivná individua, která ve volné přírodě nenacházíme.** Žili jakoby odtržení od reality, neuměli se o sebe postarat, zato se uměli dokonale postarat o svůj vzhled. Čeho jim přebývalo na tělesném vzhledu, toho se jim ale nedostávalo na IQ. Samci přestávali bojovat o území, chránit samice a dokonce se i pářit. Byli pro celou myší kolonii vlastně... k ničemu. Zbytečné existence.

**A pak myši začaly umírat bez zjevné příčiny** – evidentně v důsledku jakési psychické nepohody, ačkoliv fakticky měly vše, co mohly chtít. 1780 dnů od zahájení experimentu zemřela poslední myš.

**Je tu snad ještě někdo, kdo nevidí paralelu se současným světem?** Když dáme lidem zdánlivě vše, co mohou mít, když se o ně postaráme tak, že se o sebe nemusí starat sami, jejich společenství začíná nezadržitelně degenerovat. Civilizace se začíná hroutit.

**Ne, nehodlám vykládat o hlodavcích.** Pointa je jinde: Čím dokonalejší materiální životní podmínky, tím víc problémů si myši vymýšlely tam, kde nebyly. Tak jako lidé rozvinutého světa dnes. Nikdy nebyl svět tak materiálně bohatý. Nikdy nebyl život snadnější. A nikdy nebylo tolik psychické nepohody a nesmyslných fobií tam, kde jsou totálně přebytečné. Vyčarované ze vzduchoprázdna.

Víte, co mají společného klimaalarmismus, #metoo, fanatický genderismus, a rouškování?

Mají společné to, že všechno dohromady to jsou přebytečné a fanatické víry, které nejen že k životu nepotřebujeme, ale které v realitě životu ubližují a které mohly vzniknout jedině v rozežranosti z příliš snadného života.

**Klimaalarmismus vychází z naivní představy, že člověk může změnit klimatické**

**změny.** Namísto toho, aby člověk čelil nepohodě, přijmul realitu a změnám se přizpůsobil, chce pohnout vesmírem a kriminalizováním hovězích steaků chce snížit intenzitu slunečního záření, které zvyšuje teplotu všech planet ve sluneční soustavě.

**Hnutí #metoo vychází z naivní představy,** že ženy nemusí dávat mužům najevo, že se jim nějaké chování nelíbí, nýbrž že muž jim uvidí do hlavy a odhadne, kdy se jeho flirt stává nepříjemným, aniž by mu žena cokoli naznačila.

**Fanatický genderismus vychází z naivní představy,** že všichni jsme stejní, že mužský i ženský mozek fungují stejně, že žena má navzdory svým hormonálním výkyvům stejné předpoklady k práci rozvážného manažera jako muž, a že testosteronem nadupaný muž má stejné předpoklady k práci ošetřovatelky jako žena. Ano, jsou tací muži a takové ženy. Ale jeden aby je hledal lupou. Genderismus popírá biologickou realitu.

**Rouškování a udavačství vůči těm, kteří odmítali hrát hru a značkovat se symbolem roušky, vychází z naivní představy, že umolousaný kus hadru přes obličej je schopen nahradit náš imunitní systém.** Namísto toho, aby člověk čelil realitě a akceptoval fakt, že jen a pouze náš zdravý životní styl udrží v chodu naši imunitu a jen a pouze naše imunita nás uchrání před smrtí, vymýšlí si kompulzivní jednání, které ho má údajně zachránit.

**Protože ano, tohle všechno není nic jiného než systém obsesí, tedy mučivého strachu z věcí, které za strach nestojí,** a kompulzí, tedy nutkavého chování, které mají tyhle mučivé nesmyslné obsese zmírnit. Bojím se viru – schovám si obličej do kusu hadru – a uleví se mi, protože začnu věřit, že navzdory své obezitě, nulovému pohybu a každodennímu stresu si mě vir nenajde. Pošlu svůj ojetý diesel do centrální Afriky a místo něj si koupím elektrokolobrndu – a uleví se mi, protože začnu věřit, že se kvůli tomu na planetě Zemi neupeču.

Bylo by to politováníhodné a měla bych vůči lidem postiženým tak silnými obsesemi moře pochopení a soucitu – kdyby ovšem nebyli tak agresivní a nedecimovali svými obsesemi i život můj. Jejich svoboda cítit obsese a bojovat s nimi svými kompulzemi končí tam, kde začíná moje svoboda žít můj život bez obsesí a odporu k realitě.

Markéta Šichtařová